

İncil

- Ey İsa

Ey İsa

Omuzlarımda dünyayı taşıyorum ben İsa!

Evet ben

Sen omuzlamış olsanda tüm insanların günahlarını

Ben sömürgesi bol coğrafyalarda elde incil Dünyayı taşıyorum

Senin asıldığın çarmahın dallarıyla

Beni de dövüyorlar İsa Ve bacaklarım titriyor.

Ne vericek son akşam yemeğim var benim Ne de o masayı dolduracak dostlarım.

Benim annemde melek değil İsa

Sade bir insan.

Bende bir insanım annem gibi

Ve ellerimde bitmiyor balıklar.

Ben artık ne gelişini bekliyorum İsa Ne de tabuta binmeyi Ne de mahşere bırakıyorum hesabımı

İşte bende bir insanım İsa Kollarımı kırıp bu modern dünyada

Hac yollarında pasaport soruyorlar bana Hz. İsa.